

במה בהמה פרק חמישי שבת

גָּלְיוֹן הַשְׁמָם

רב נסائم גאון
א' בר נג' נג'. ב' נג' ר' דבון
מ' בר נג' ר' יacob שאול עד
ט' ר' יacob עמלק' ור' ר' טומ' (טלמה)
ל' ר' מני על עספ'ן
ה' ר' שמעון ר' קהה'ה קהה'ה
אל' ר' וועה'ה לר' וכוכיתה
עקל' נאש שאול קל'
עמיל' בר בעצמו נאש שאול קל'
ונפ' נאש אורה'ה
ענ' לה' עריד'ה בחול'
בד' נסائم הבה'ה כה'
ח' כה'ה'ה וכנה'
וועוד אם
ס' מ' האה'ה הבה'ה השט'ה
ד' גולד'ז'ה וואן' קאנ'ז'ה מה'
ט' שאו'

רביינו חננאל
א בר נצא. [כלומר
ובכשנת אמר אין לי
קאק על מה שחייב לךן
לום, וה נמצא]. ובר
[א] כלומר פביבות
במר... ויבא שאל וירב
לל, ונקיים כביבות
נצא ובר נצא].
דריך על בטה בחמה

אלא מורה או בנה יהושע בר. קבצה לכך לאחנן דכתף נמהן נסחט ולו מת מטה (פסחים 97 ג): מפקין מלכיהם זו ענבה יוטש ולו מת מטהן דלרכם לאנו ורומו ר' דמי פרך מדלן מכם צדקה נזנות העמיהו יונתנס שגעניש סלע יונלו ר' קראל יונתנסים מומנתהן צל הרגענש: טמה טהור. ע"י:

טוי נון: דמי קלה סטו נלכט ווילו טה: סאל גמי דגנא. קרייל טיה: אללו. מסקה מילך לדון ננה לדגנין צבי יוסי יומנו כו': נאל פטפוחה בנטן צוון דמתהיגנין מטהחן וכוכב נר: מוקט נלאוקוים. מוקט קם נויס צל טמלה נטערו צל יאנטסו מם יאנטסו גל עטה בעשו וו ומלו צו מון זקmiss ננטכו עולשה לי בר לא עלייך יש לי תרעומות אלא צל צלצלו קבל סכל"ה נמס קו מניינש

עבדך וירגעל בעברך אל אדרוני המלך וארדיין המלך כמלך האלים ועשה המבו בענין? ויאמר לו המלך למה תבר עוז דברך אמרני אתה זיביא חחליך את השורה ואמר מפששת אל המלך גם את הכל יוקח אחריו אשר בא אדרוני המלך בשלום אל בירוי אמר לו אני אמרתי מות תא בא בשלום ואתה עולשה לי בר לא עלייך יש לי תרעומות אלא צל צלצלו קבל סכל"ה נמס קו מניינש

כסונה דיטוועט ודליך נסח: מה אהדרונס לא עשו ותלה בחן בר. סין נמיימ סכל מסוקס פטפוחה בנטן דחלוין זא. זא סוכן נבכני מכם צבעל חוקה דסמס אשר בנטענו פלי עטהחו משך על פי

וניעץ קנה בים ועליה בו שרטוט ועליו נבנה כרכך גראול ^(של רומן) מבוניות תנא אותו היום שהבנין יוכב שני עגלי ובר אחד בבית אל ואחד ברן נבנה צירף אחד והוא אטליאה של זו: א"ר שמואל בר נחמני א"ר פונון כל האמור יאשיהו חטא אינו אלא טועה שנאמר ¹⁰ ויעש הישר בעני ה' וילך בכל דרכך רוד אבוי אלא מה אני מקיים ¹¹ וכמוهو לא היה לפניו מלך אשר שב וגוי ¹² שבל דין שן מבן שמנה עד שמנה עשרה החזירין לחלק שמא תאמר נטול מזה וננתן לך התלמידו לומר בכל מאורדו שנתן להם משילו ופלגיא רובך רב אין לך גראול בעבלי השובה יותר מיאשיהו בדורנו ומנו באבא אבוחה דרבבי רומייה ¹³ בר אבא ואמרי לה אהא אהוה דאבא אבוחה דרב ביומיה בר אבא דאמר מר רבבי אבא ואחא אהוי הוו אמר רב יוסף שעוד אחד בדורנו ומנו עוקבן בר נחמייה ראש גלותא והיינו ¹⁴ נתן דעתציתיא אמר רב יוסף הוה יתיבנא בפיקא והוה קא מנמנים וחוזאי בחילמא דקא פשט ידייה وكבליה:

הדרן ערד במא בהמה

מב א נוֹצְעַ מִ"מ קי' ז'

תורה אור השלם

הטוב בעיניך:
במלך האלים ועשה
שמוראל ביט כה
ויאמר לו המלך למה

אחרי אשר בא אדרני הפלר
בשלום אל ביתו:
שMOVED ב יט ל-לא
3 וכן יהונתן מריב בעל
ומריב בעל הולידי אמר

מיכָה:
דבְּרֵי הַיְמִים אֵחֶל
וְנָבָא שָׁאוֹל עַד עִיר
עַמְלָק וַיַּרְבֶּה בְּנָחֳלָה:

5. ויהי לעת זקנות שלמה
נשׁיו הטו את לבבו אחרי
אללים אחרים ולא היה

לְבָבוֹ שֶׁלֶם עַמּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּלִבְבָּךְ דָּוִיד אָבִיה
מְלָכִים אִיאָד
6 אָז יִבְנֶה שְׁלֹמֹה בָּמָה
לְרַמְּגֻשׁ שְׁבָא מְנוֹאָר גְּבָר

7 אָז יִבְנֶה יְהוָשׁוּעַ מָזוֹבֵחַ לְיִמְלֹךְ שָׁקֵץ בְּנֵי עֲמֹנוֹן:
וְלִמְלֹךְ שָׂרֵךְ בְּנֵי יְרוּשָׁלָם
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָּל־בָּנָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אלְהִי יִשְׂרָאֵל בָּהָר עַיְלָה:
יְהוֹשֻׁעַ ח
וְאתָ הַבְּמֹתָא אֲשֶׁר עַל
פָּנֵי יְרוּשָׁלָם אֲשֶׁר מִימִין

ללהר המשחית אשר בנה
שלמה מלך ישראל
לעתורת שׁקן צדנים
ולכמוש שׁקן מואב
וילאלהה בדורותם בוג עתמי

טמא הפללה:

אביה: מלכים א יא ו
10 ויעש והישר בעני יי
תילך בכל דרך דוד אביך
ולא סר ימין ושמואל:

11 וְכַמָּהוּ לֹא הִיה לְפָנָיו
מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֵל יְיָ בְּכָל
לִבְבוֹ וּבְכָל נֶפֶשׁוֹ וּבְכָל
בְּלָגָל הַמְּדֻבָּר בְּבָבָרָה

מְאֹדוֹ בְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה
וְאַחֲרֵיו לֹא קָם בִּמְהֻהָה
מְלָכִים בְּכָל כָּה

א. ע"ז גמורה. מוק' סלה"ק.

